

Arrest

nr. 321 583 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 5 december 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota's van de verzoekende partij van 10 december 2024 en 12 december 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat C. HAUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan en bent u Pashtoun van etnie. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren op 1 januari 2003 in het sub-dorp Mula Kalay van het dorp Hakim Abad, district Khogyani, provincie Nangarhar. Hier woonde u tot uw 13e met uw familie, waarna u samen met uw moeder, broers en zussen naar Khaga Bazaar, in het centrum van de stad Khogyani, verhuisde. U ging tot u vijf jaar was naar de Madrassa en u ging tot de 11e klas naar school.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voerde u de volgende feiten aan.

Uw broer [S.] begon toen hij 18 jaar was, in 2010 à 2011, bij het voormalige Afghaanse nationale leger in Kandahar. Vervolgens ging [S.] bij de logistieke afdeling van de Commando's werken in Kabul. Daarna werd hij bij de Special Forces in Mazar-e Sharif gestationeerd.

Twee jaar na [S.] begon ook uw broer [N.] bij het voormalige Afghaanse nationale leger. Hij kreeg een studiebeurs en volgde een opleiding van zes maanden in India. Bij terugkomst gaf hij les in het trainingscentrum van de Commando's. Toen de Special Forces werden opgericht, werd u broer bij de operationele afdeling van de Special Forces in Mazar-e sharif gestationeerd.

Wegens de werkzaamheden van uw broers ontving uw vader bedreigingen van de taliban in de moskee, waar hem werd gezegd dat zijn zoons de overheid dienden te verlaten. Anders zouden ze gedood worden. 7 à 8 jaar geleden werd uw vader doodgeschoten door de taliban toen zij een aanval op uw huis uitvoerden. Dit was een vergeldingsactie van de taliban, nadat een aantal leden omkwamen bij een raid. De taliban dachten dat uw broers misschien bij de Special Forces zaten.

Hierna verhuisde uw familie naar Khaga Bazaar. In 1399 Afghaanse kalender (cf. 20 maart 2020 tot 19 maart 2021 Gregoriaanse kalender) werd uw broer [S.] twee straten bij uw huis vandaan, toen hij op verlof was, doodgeschoten door de taliban.

Drie jaar geleden ontving uw broer [N.] een dreigbrief van de taliban. Ook werd hij telefonisch bedreigd. U kon zelf niet meer vrij leven.

Op 18 augustus 2021, drie dagen na de machtsovername, besloten u en uw broer [N.] Afghanistan te verlaten. Jullie reisden via Pakistan samen tot Iran, daar raakten jullie elkaar kwijt. Vervolgens reisde u via Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. U kwam hier aan op 27 oktober 2022.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 oktober 2022. U deed zich voor als minderjarige door als geboortedatum 31 oktober 2005 op te geven.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban wegens de werkzaamheden van uw broers bij het voormalige Afghaanse nationale leger.

Na uw vertrek uit Afghanistan hebben de taliban meermaals aan uw moeder gevraagd waar u en uw broer [N.] verblijven.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: de taskara's van uzelf en uw broers [N.], [S.] en [S.], een document dat [S.] het geld ontving na de dood van [S.], document betreffende de voogdij van [S.] over de kinderen van [S.] en een document gerelateerd aan de dood van [S.]. Ook legde u een foto, een badge, een diploma, een militairboekje, een certificate of achievement, een appreciatiebrief en drie werkdocumenten van [S.] voor. U legde ook drie foto's van een overleden [S.] voor, alsook een document omtrent zijn martelaarschap en een martelaarsbrief aan de overheid. Van [N.] legde u drie werkcertificaten, een appreciatiebrief, negen werkdocumenten, een foto collage en negen werkfoto's voor. Verder legde u nog een document van [S.] voor, een werkdocument en de achterzijden van zes certificaten van uw broers en uw werkcontract in België. Alle voorgelegde documenten en foto's betreffen kopieën.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 10 februari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat [A.M.] op datum van 14.11.2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 1.7 jaar een goede schatting is.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Ten tweede, gelet op uw verklaringen en de voorgelegde documenten trekt het CGVS de werkzaamheden van uw broers [S.] en [N.] in deze beslissing niet in twijfel. De voorgelegde taskara's – een Afghaans document met persoonsgegevens zoals de naam en achternaam, naam van de vader en grootvader en leeftijd op moment van afgifte – van u, [S.] én [N.] onderschrijven dat jullie alle drie dezelfde vader hebben en ondersteunen jullie familieband (CGVS, p. 13-14). De voorgelegde documenten van uw broers, te weten de foto, de badge, het diploma, het militairboekje, het certificate of achievement, de appreciatiebrief en de drie werkdocumenten van [S.], alsook de drie werkcertificaten, de appreciatiebrief, de negen werkdocumenten, de foto collage en de negen werkfoto's van [N.], alsook het werkdocument en de achterzijden van zes certificaten onderschrijven de werkzaamheden van uw broers. Wel dient opgemerkt te worden dat al deze documenten kopieën betreffen, die met knip- en plakwerk eenvoudig te manipuleren zijn. Voorts blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Gelet op uw verklaringen omtrent deze documenten en de werkzaamheden van uw broers, kunnen deze documenten niet in twijfel worden getrokken en volgt het CGVS uw verklaringen omtrent de werkzaamheden van broers [S.] en [N.].

Ten derde blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) dat personen die vroeger tot de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten (ANSF) behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Omwille van volgende redenen kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw broer [N.] zou hebben gekend of zou dienen te vrezen. U gevraagd naar de problemen die [N.] ondervond heeft vanwege zijn job na de dood van [S.] en tot zijn eigen vertrek uit Afghanistan, antwoordde u eerst – naast de vraag weliswaar – “ze probeerden veel, maar we namen altijd onze maatregelen” (CGVS, p. 22). Op de vraag wat ze dan probeerden, antwoordde u dat mensen in burgerkleding rond het huis bewogen en uw huis observeerden (CGVS, p. 22). Dit is een zeer oppervlakkig antwoord. U gevraagd om meer te vertellen, antwoordde u plotseling dat jullie dreigbrieven ontvingen (CGVS, p. 22). Dit komt absoluut niet overeen met uw vorige antwoord dat mensen uw huis observeerden. Daarenboven had u tot dan toe deze dreigbrieven nog nooit vermeld, óók niet tijdens uw eerdere interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Deze bedreigingen pas tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS vermelden doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, wordt verwacht dat hij bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen

aflegt over de voorgehouden vervolgingsproblemen en de directe gevolgen daarvan. Dat u deze vervolgingsfeiten zo laattijdig vermeldde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U voorts gevraagd naar deze dreigbrieven, stelde u dat deze waren gericht aan [N.] maar dat uw familie ook werd vermeld (CGVS, p. 22). U gevraagd wanneer uw broer de brief kreeg, stelde u de datum niet te weten. U nogmaals gevraagd wanneer u voor de eerste keer zo'n brief ontving, antwoordde u weer naast de vraag door te stellen dat de brief naast de poort werd gelegd, wat u vervolgde door te stellen dat de brief in de muur naast de poort werd gestoken (CGVS, p. 22). Pas toen u voor de derde keer gevraagd werd wanneer u deze brief ontvangen had, kon u tot een concreet antwoord komen en stelde u dat dit ongeveer drie jaar geleden was (CGVS, p. 22). Dat u met zo veel moeite wist te stellen wanneer uw familie de brief ontving, is zeer opmerkelijk en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring.

Vervolgens gevraagd of u nog andere brieven ontving, antwoordde u nogmaals naast de vraag: u stelde dat jullie ook telefonisch werden bedreigd door verschillende nummers (CGVS, p. 23). Nogmaals gevraagd of uw familie nog meer dreigbrieven heeft ontvangen, stelde u er maar één gezien te hebben. U voegde daar aan toe dat uw moeder de andere brieven niet zou hebben laten zien om jullie niet bang te maken, indien deze brieven er zouden zijn geweest (CGVS, p. 23). Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat uw broer slechts één brief ontvangen zou hebben, logischerwijs zouden de taliban uw broer herhaaldelijk bedreigd hebben en druk hebben uitgeoefend tot zij hun doel – het doen stoppen van uw broer bij het Afghaanse nationale leger – hadden bereikt. Dat zij slechts één brief gestuurd hebben, is zeer opmerkelijk en kan dan ook niet volstaan om een ernstige dreiging aannemelijk te maken. Daarenboven is het niet logisch dat uw moeder u de overige brieven, indien die er zouden zijn, niet zou tonen omdat zij jullie niet bang wilde maken. Men kan toch verwachten dat in zo'n situatie dit soort brieven juist wel besproken worden, zodat de nodige voorzorgsmaatregelen genomen kunnen worden en men weet dat voorzichtigheid geboden is. Uw opmerkelijke en onlogische verklaringen maken dat aan de door u beweerde dreigbrief geen enkel geloof kan worden gehecht.

Ook omtrent de telefoontjes die uw broer zou hebben ontvangen is uw summiere kennis zeer opvallend. Vooreerst doet het feit dat u óók deze telefonische bedreigingen niet bij de DVZ heeft vermeld, ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid hieromtrent. Voorts is het zeer opvallend dat u eerst verklaarde dat “we” bedreigd werden via de telefoon en “we” gebeld werden door onbekende nummers (CGVS, p. 23). U vervolgens gevraagd wanneer u zo'n telefoontje kreeg, antwoordde u weer naast de vraag door te stellen dat [N.] gebeld werd (CGVS, p. 23). Gevraagd wanneer [N.] dan zo'n telefoontje kreeg, herhaalde u dat men in Afghanistan data niet zo serieus neemt (CGVS, p. 23). Dit is uiteraard geen verschuiving voor uw gebrek aan kennis over deze telefonische bedreigingen. U een derde keer gevraagd wanneer uw broer werd gebeld, wist u enkel te stellen dat dit na de dood van uw broer [S.] was (CGVS, p. 23). Dat u zo moeilijk tot een tijdsindicatie kon komen, zet grote vraagtekens bij deze dreigtelefoontjes.

Voorts gevraagd of uw broer meerdere telefoontjes kreeg of slechts één, antwoordde u dat hij veel telefoontjes kreeg. U gevraagd meer te vertellen over deze telefoontjes, stelde u enkel dat het “allemaal bedreigingen” waren (CGVS, p. 23), dat u verder niets over deze telefoontjes kon vertellen is zeer opmerkelijk en doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze telefoontjes.

Samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten tegenover uw broer [N.]. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat betreft de situatie van uw broer [S.] stelde u dat hij werd doodgeschoten door de taliban (CGVS, p. 25). Omwille van volgende redenen kan het CGVS dit niet als aannemelijk beschouwen. Over het moment waarop [S.] werd doodgeschoten door de taliban, kon u niet eenduidig verklaren. Zo stelde u bij de DVZ dat uw broer overleed in het jaar 1399 in de Afghaanse kalender (zie Vragenlijst DVZ d.d. 28 februari 2023, vraag 18), wat overeenkomt met 20 maart 2020 tot 19 maart 2021 in de Gregoriaanse kalender (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wanneer uw broer overleed, stelde u dat hij zes of zeven jaar geleden is overleden (CGVS, p. 5). Dit zou betekenen dat uw broer overleed in 2017 of 2018. Later nogmaals gevraagd hoe lang voordat u Afghanistan verliet uw broer werd doodgeschoten, stelde u dat dit vier jaar vóór uw vertrek was (CGVS, p. 11). Gezien u Afghanistan drie dagen na de machtsovername verliet (CGVS, p. 6), zou dit betekenen dat uw broer ongeveer halverwege het jaar 2017 overleed. Het is zeer opmerkelijk dat de verklaringen die u aflegde bij de verschillende instanties niet overeenkomen, wat grote vraagtekens zet bij uw overige verklaringen omtrent de omstandigheden rond de dood van uw broer.

Echter, uit de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van het overlijden van uw broer blijkt dat hij in het jaar 1399 in de Afghaanse kalender is overleden. Dit blijkt onder meer uit het document gerelateerd aan de dood van [S.] (zie document 7 groene map; CGVS, p. 15) en de martelaarsbrief aan de overheid (zie

document 14 groene map; CGVS, p. 16). Deze brief, wat volgens u een klachtbrief betreft met het verzoek aan de overheid om de daders zo snel mogelijk te vinden, werd opgesteld in het jaar 1399, de dag en maand zijn echter niet leesbaar (zie vertaling toegevoegd aan het document). Gezien het jaartal van overlijden duidelijk op deze documenten staat vermeld, is het eens te meer opmerkelijk dat u herhaaldelijk verklaarde dat uw broer in 2017 of 2018 zou zijn overleden, in plaats van tussen 20 maart 2020 en 19 maart 2021, zoals vermeld staat op de documenten.

Voorts gekeken naar uw verklaringen omtrent de omstandigheden rond de dood van [S.], valt op dat u herhaaldelijk stelde dat uw broer werd gedood toen hij op verlof was en u dat moment op school was. U werd door uw schoolhoofd terug naar huis gestuurd zonder te weten wat er gaande was (CGVS, p. 11, 25). Pas toen u voor een vierde keer gevraagd werd naar de gebeurtenissen rond de dood van uw broer, stelde u dat het zich handelde om twee of drie daders op een motor met een pistool met een demper (CGVS, p. 25). Daarentegen vertelde u in eerste instantie enkel dat het zich handelde om talibanleden die in burgerkleding waren gekleed (CGVS, p. 11). Het is zeer opvallend dat u de toedracht van de dood van uw broer slechts zo summier kon beschrijven, terwijl dit zich – volgens de voorgelegde documenten – maximaal anderhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan heeft afgespeeld.

Voorts kan ook uit de voorgelegde documenten de omstandigheden van de dood van uw broer niet worden opgemaakt. Zo stelt enkel de voorgelegde martelaarsbrief aan de overheid – of de klachtbrief zoals u het noemde – dat uw broer door militanten met een pistool met demper werd gedood in de Khaga Bazaar (zie document 14 groene map). Deze brief is gebaseerd op de verklaring van uw broer [N.] tegenover de politie, wat de omstandigheden niet op basis van een onafhankelijk onderzoek onderschrijft. Ondanks dat de overige voorgelegde documenten – te weten het document dat bevestigt dat uw broer [S.] het geld van de overheid ontving na de dood van [S.], het document betreffende de voogdij over de kinderen van [S.], een document omtrent zijn martelaarschap en nog een document van [S.] – de doodsoorzaak van [S.] niet uiteenzetten, kan uit deze documenten weldegelijk worden opgemaakt dat uw broer overleed tijdens zijn tewerkstelling voor het Afghaanse nationale leger. Ook de drie foto's van uw overleden broer bevestigen louter de dood van uw broer. Uit zulke foto's kan het CGVS echter niet opmaken onder welke omstandigheden en in welke context uw broer is overleden.

Geconcludeerd moet worden dat uw broer [S.] daadwerkelijk tijdens zijn tewerkstelling voor het Afghaanse nationale leger is overleden. Daarentegen kan de door u voorgehouden toedracht van zijn dood niet als aannemelijk worden beschouwd. Gezien u tevens niet aannemelijk maakte dat uw broer vóór zijn dood noemenswaardige problemen heeft gehad (CGVS, p. 25), toont u niet aan dat uw broer zich voor zijn dood in een problematische situatie bevond.

Ook de bedreigingen en de omstandigheden van uw vaders dood zijn omwille van volgende redenen niet aannemelijk. Zo stelde u wat de bedreigingen betreft dat de taliban aankondigingen deed in de moskee, waarbij er werd gezegd dat de zonen dienden te stoppen met hun werkzaamheden bij de voormalige Afghaanse overheid (CGVS, p. 24). Vervolgens stelde u dat ze naast deze aankondigingen in de moskee ook naar uw vader kwamen en met hem spraken (CGVS, p. 24). Hoe vaak de taliban dan met uw vader spraken, wist u echter niet omdat u nog heel jong was (CGVS, p. 24). Uw jonge leeftijd is echter geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan kennis over deze bedreigingen. Voorts gevraagd waar de taliban mee dreigden, stelde u dat er gezegd werd dat uw broers niet voor een islamitisch systeem werkten, dat zij voor de buitenlanders werkten en dat zij van het juiste pad werden gehaald (CGVS, p. 24). U stelde vervolgens dat uw broers gedood zouden worden als ze niet de kant van de taliban zouden kiezen (CGVS, p. 24). Als voorzorgsmaatregel zou uw familie naar de Khaga Bazaar in Khogyani zijn verhuisd (CGVS, p. 24). Gezien uw familie wegens deze bedreigingen zou zijn verhuisd, is het eens te meer opvallend dat uw kennis hierover zeer beperkt en algemeen van aard is. Er kan toch verwacht worden dat u zich terdege geïnformeerd hebt over de bedreigingen en hier gedetailleerd over kan vertellen, gezien zij de grondslag vormen voor uw vrees om vervolging.

Voorts is het zeer opmerkelijk hoe de taliban wisten van de jobs van uw broers. U stelde dat u met uw familie had afgesproken dat jullie tegen dorpelingen vertelden dat uw broers chauffeurs waren in Kabul (CGVS, p. 20). Indien uw burens zouden weten van het werk van uw broers bij de buitenlanders, zouden jullie namelijk als ongelovigen worden bestempeld (CGVS, p. 20). U vervolgens gevraagd hoe de taliban wisten van de werkzaamheden van uw broers, antwoordde u dat de raids net begonnen waren en dat de taliban wisten dat de Special Forces met de buitenlanders werkten en jullie daarom werden aangevallen (CGVS, p. 24). Na de aanval op uw huis zeiden de taliban volgens u dat uw broers misschien bij de Special Forces zaten (CGVS, p. 24). U nogmaals gevraagd hoe de taliban precies wisten dat uw broers voor de overheid werkten, antwoordde u dat in het dorp het ene huis voor de overheid werkte en het andere huis voor de taliban (CGVS, p. 24). Uit deze vage verklaringen blijkt op geen enkele wijze dat de taliban op de hoogte waren van de werkzaamheden van uw broers. Dit doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de geuite bedreigingen tegen uw vader wegens de werkzaamheden van uw broers.

Gelet op uw algemene en oppervlakkige verklaringen over de bedreigingen die uw vader ontving van de taliban en het ontbreken van een geloofwaardige verklaring voor de bekendheid van de jobs van uw broers bij de taliban, kan geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke bedreigingen die uw vader zou hebben ontvangen van de taliban.

De taliban zouden voorts plotseling uw huis hebben beschoten, nadat er taliban waren doodgeschoten bij een raid en waarna zij dachten dat uw broers misschien bij de Special Forces zaten (CGVS, p. 23-24). Gezien u reeds niet aannemelijk maakte dat de taliban op de hoogte waren van de werkzaamheden van uw broers, kan ook aan de beschieting van uw huis die hier uit voortvloeit, geen geloof worden gehecht. De omstandigheden van uw vaders dood, waarbij hij om het leven zou zijn gekomen door de taliban tijdens een aanval op uw huis wegens de werkzaamheden van uw broers bij het voormalige Afghaanse nationale leger, kunnen bijgevolg niet worden aangenomen.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van twee vroegere leden van de ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben of hebben gehad met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Toen u gevraagd werd of u in Afghanistan ooit zelf problemen heeft ondervonden vanwege het werk van uw broers antwoordde u dat 'er veel problemen waren, dat jullie niet vrij over straat konden' (CGVS, p.25). U vervolgens gevraagd dit nader toe te lichten komt u niet verder dan te stellen dat jullie niet naar jullie gronden konden gaan. U nogmaals de kans geboden meer uitvoerig te vertellen over andere persoonlijke problemen die u ervoer wegens het werk van uw broers slaagt u er vreemd genoeg niet in een spontaan antwoord te geven, bij herhaling aangemoedigd door de protection officer meer duidelijkheid te bieden over uw persoonlijke problematische situatie herhaalt u louter dat jullie 'niet vrij over straat konden gaan, dat jullie niet konden genieten', niks meer niks minder (CGVS, p.26). Deze door u aangereikte verklaringen zijn te vaag en te algemeen om hieruit een vrees in de zin van de vluchtelingenconventie in uwen hoofde te kunnen afleiden.

U haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde na uw vertrek. U stelde dat uw moeder vaak gevraagd wordt waar u en [N.] zijn, wat niet op een dreigende manier zou gebeuren, maar juist als een poging om uw moeder op een fout te betrappen (CGVS, p. 26). U gevraagd wanneer de taliban met uw moeder sprak, stelde u de exacte tijd niet te weten (CGVS, p. 26). Het is zeer opmerkelijk dat u geen bijkomende informatie heeft over de bedreigingen en problemen die uw familie zou kennen of zij hebben gekend na uw vertrek. Logischerwijs zou u zich hierover informeren om een adequate inschatting te kunnen maken omtrent de huidige situatie en uw vrees voor vervolging bij terugkeer. Dat u niet uitgebreid over deze bedreigingen kunt verklaren, ondermijnt uw vluchtmotieven ten eerste.

Voorts stelde u dat er niet alleen naar [N.], maar ook naar u werd gevraagd omdat u slim was op school en u drie talen spreekt (CGVS, p. 26). Ook stelde u dat de taliban via u uw broer [N.] zouden kunnen bedreigen. U maakt hier eigenlijk heel wat beweringen en veronderstellingen die u niet kan staven met concrete informatie, wat de indruk wekt dat u eerder uw fantasie laat spreken dan dat uw verklaringen steunen op werkelijk gebeurde feiten. Daarenboven laten de taliban uw moeder en uw twee achtergebleven broers met rust, omdat dit een oude vrouw en twee gehandicapte jongens betreft (CGVS, p. 26). Indien het CGVS uw verklaring over de gezondheid van uw broers volgt, is het des te meer opmerkelijk dat u enkel vermeldde dat de taliban enkel naar u en uw broer [N.] opzoek zijn en dat u geen melding maakte van vervolging van andere mannelijke familieleden, zoals uw paternale en maternale ooms. U haalde voorts geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wél problemen zou hebben om deze reden.

Ten vierde stelde u te vrezen om terug te keren naar Afghanistan omdat u er niet vrij kunt leven (CGVS, p. 12). Zo stelde u dat de taliban haar eigen cultuur en manier van denken aan mensen opdringt, men geen toegang heeft tot de media en men in Afghanistan leeft als in een gevangenis. Met deze algemene weergave van de huidige situatie in Afghanistan gaf u op geen moment blijk van een persoonlijke vrees voor vervolging. Daarenboven blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 7). Ook identificeert u zich nog steeds als soennitisch moslim (CGVS, p. 4). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn en u zich niet hiernaar zou kunnen schikken. Een vrees om vervolging kan om deze redenen dan ook niet worden aangenomen.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De taskara's van uzelf en uw broers [N.], Sabawoon en [S.] werden reeds besproken. Ook de foto, de badge, het diploma, het militairboekje, het certificate of achievement, de appreciatiebrief, en de drie werkdocumenten van [S.] werden reeds besproken. Tevens werden het document dat Sabawoon het geld ontving na de dood van [S.], het document betreffende de voogdij van Sabawoon over de kinderen van [S.], nog een document van Sabawoon, het document omtrent zijn martelaarschap, de drie foto's van de overleden [S.] en de martelaarsbrief aan de overheid reeds besproken. Voorts werden de drie werkcertificaten van [N.], zijn appreciatiebrief, negen werkdocumenten, een foto collage en negenwerkfoto's van [N.] reeds besproken. Ook het werkdocument en de achterzijden van zes werkcertificaten van uw broers werden reeds besproken.

Uw werkcontract bevestigt louter uw tewerkstelling in België, wat in deze beslissing niet ter discussie staat

Ter volledigheid merkt het CGVS ook nog op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (Verklaring DVZ, vraag 23 en 33). Dit gezegd zijnde werden in Bulgarije, Oostenrijk en Zwitserland uw vingerafdrukken afgenomen en heeft u op geen moment een verzoek om internationale bescherming ingediend. Het feit dat u besloot verder te reizen naar België en u alsook heeft nagelaten om in een van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet wel degelijk afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het

hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het

non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghansen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghansen en bij Afghansen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghansen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghansen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang.

Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingen-conventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot uw vijfde jaar naar de madrassa ging en tot de 11e klas naar school ging. Verder volgde u privélessen en had u een goede band met uw ouders (CGVS, p. 4). Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over de veiligheidssituatie in uw regio en de aanwezigheid van de taliban in de omliggende dorpen (CGVS, p. 7). Ook identificeert u zich nog steeds als soennitisch moslim (CGVS, p. 4). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst. Zo wonen uw moeder, twee broers en zus bij uw maternale oom in Khaga Bazaar. U heeft regelmatig contact met hen (CGVS, p. 6). Zij kunnen u bijstaan in geval van terugkeer en u kunt zich desgevallend informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U haalt aan dat u in België een vast contract heeft bij een Turks bedrijf in Lokeren, waar u werkt met Turken en Italianen (CGVS, p. 4). Verder stelde u geen bezigheden te hebben in België. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Ook uw sociale media profielen die volgens uw advocaat zijn gelinkt aan de vorige Afghaanse overheid (CGVS, p. 28), kunnen niet ondersteunen dat u bij terugkeer geïdendeerd zal worden door de taliban. Er dient te worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie niet kan worden besloten dat het louter hebben van dergelijke profielen een risico voor vervolging met zich meebrengt. Daar uw Facebook profiel is afgeschermd (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voor het CGVS uit niets dat u inhoud heeft gepost die kritisch zou zijn voor de taliban of door de taliban als aanstootgevend zou worden beschouwd. Daarenboven toonde u evenmin aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media uit te wissen of het account af te sluiten.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet het verzoek om internationale bescherming bij voorrang onderzoeken in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van deze wet).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoekers vluchtrelaas en neergelegde documenten

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn twee broers bij het voormalige Afghaanse Nationale Leger (ANA). Verzoekers broer S. begon in 2010 of 2011 te werken voor het voormalige ANA in Kandahar, vervolgens werkte hij bij de logistieke afdeling van de Commando's in Kabul en tot slot werd hij bij de Special Forces gestationeerd in Mazar-e-Sharif. Verzoekers broer N. gaf, na een opleiding van zes maanden te hebben gevolgd in India, les in het trainingscentrum van de Commando's in Reshkor. Hij werkte later ook voor de Special Forces gestationeerd in Mazar-e-Sharif. Volgens verzoekers verklaringen werkten ze beiden binnen het operationele departement van de Special Forces, namen ze beiden deel aan nachtoperaties en werkten ze met buitenlanders, Amerikanen. Hun rang was "bridmal", zij stonden aan het hoofd van een groep van vijf of zes personen.

Omwille van deze werkzaamheden van S. en N., ontving verzoekers vader bedreigingen van de taliban in de moskee. Vervolgens werd verzoekers vader zeven of acht jaar voor het persoonlijk onderhoud bij het CG doodgeschoten door de taliban tijdens een aanval op verzoekers ouderlijke woning. Tijdens dit incident contacteerde verzoekers broer N. de Amerikanen die een basis hadden in de regio. Verzoekers familie werd 20 of 25 minuten later gered door mensen van het National Directorate of Security.

Na dit incident verhuisde verzoekers familie naar Khaga Bazaar. In 1399 (komt overeen met 20 maart 2020 tot 19 maart 2021 in de Gregoriaanse kalender) werd verzoekers broer S. toen hij thuis op verlof was 's ochtends doodgeschoten door de taliban. Drie jaar voor het persoonlijk onderhoud bij het CG ontving verzoekers broer N. een dreigbrief van de taliban en werd hij verschillende keren telefonisch door hen bedreigd. Ook verzoeker werd in de dreigbrief vermeld. Drie dagen na de machtsovername door de taliban ontvluchtte hij Afghanistan samen met broer N. Ze werden van elkaar gescheiden in Iran. Ondertussen verblijft broer N. in Pakistan in afwachting van een visum om naar de VS te reizen, zo heeft verzoeker verklaard.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde verzoeker bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) volgende kopieën van documenten neer: *"de taskara's van uzelf en uw broers [N.], [S.] en [S.], een document dat [S.] het geld ontving na de dood van [S.], document betreffende de voogdij van [S.] over de kinderen van [S.] en een document gerelateerd aan de dood van [S.]. Ook legde u een foto, een badge, een diploma, een militairboekje, een certificate of achievement, een appreciatiebrief en drie werkdocumenten van [S.] voor. U legde ook drie foto's van een overleden [S.] voor, alsook een document omtrent zijn martelaarschap en een martelaarsbrief aan de overheid. Van [N.] legde u drie werkcertificaten, een appreciatiebrief, negen werkdocumenten, een foto collage en negen werkfoto's voor. Verder legde u nog een document van [S.] voor, een werkdocument en de achterzijden van zes certificaten van uw broers en uw werkcontract in België."*

3.2. Verzoekers profiel

Zoals verzoeker terecht vaststelt in het verzoekschrift, betwist het CG de werkzaamheden van S. en N. niet. Ook neemt het CG aan dat zij beiden broers zijn van verzoeker. Op basis van de door verzoeker afgelegde verklaringen en de door hem voorgelegde documenten oordeelt het CG:

"Ten tweede, gelet op uw verklaringen en de voorgelegde documenten trekt het CGVS de werkzaamheden van uw broers [S.] en [N.] in deze beslissing niet in twijfel. De voorgelegde taskara's – een Afghaans document met persoonsgegevens zoals de naam en achternaam, naam van de vader en grootvader en leeftijd op moment van afgifte – van u, [S.] én [N.] onderschrijven dat jullie alle drie dezelfde vader hebben en ondersteunen jullie familieband (CGVS, p. 13-14). De voorgelegde documenten van uw broers, te weten de foto, de badge, het diploma, het militairboekje, het certificate of achievement, de appreciatiebrief en de drie werkdocumenten van [S.], alsook de drie werkcertificaten, de appreciatiebrief, de negen werkdocumenten, de foto collage en de negen werkfoto's van [N.], alsook het werkdocument en de achterzijden van zes certificaten onderschrijven de werkzaamheden van uw broers(...). Gelet op uw verklaringen omtrent deze documenten en de werkzaamheden van uw broers, kunnen deze documenten niet in twijfel worden getrokken en volgt het CGVS uw verklaringen omtrent de werkzaamheden van broers [S.] en [N.]."

Er is geen reden voor de Raad om hierover anders te oordelen gezien de stukken in het rechtsplegingsdossier en dus kan worden geconcludeerd dat verzoekers broers S. en N. finaal deel uitmaakten van de Afghan Special Forces.

Uit het rapport *"EUAA Country of Origin Information Report: Afghanistan - State Structure and Security Forces"* van augustus 2020, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan Country Guidance"* van mei 2024, aangehaald door verweerder in de aanvullende nota, volgt dat de Afghan Special Forces behoren tot het National Directorate of Security (hierna: NDS) en dat het NDS op zijn beurt valt onder de voormalige *"Afghan National Security Forces/Afghan National Defense And Security Forces"* (hierna: ANDSF) (p. 26).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers broers rangschikt onder het profiel *“personen die vroeger tot de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten (ANSF) behoorden”*. Verweerder verwijst hierbij naar de EUAA *“Afghanistan Country Guidance”* van januari 2023, de EUAA *“Afghanistan-Country Focus”* van december 2023, de EUAA *“Afghanistan Targeting of Individuals”* van augustus 2022 en de EUAA *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 4 november 2022. Verweerder dicht aldus de broers van verzoeker het risicoprofiel toe van *“Members of the security institutions of the former government”* (punt 3.1. op p. 54 van EUAA, *“Afghanistan Country Guidance”* van januari 2023 en punt 3.1. op p. 28 van de EUAA *“Afghanistan Country Guidance”* van mei 2024). De Raad leest in de voormelde richtsnoeren dat voor leden van de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten *“in het algemeen”* een gegronde vrees voor vervolging wordt aangenomen waardoor het volstaat om tot deze risicogroep te behoren om in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken (p. 55/p. 30: *“For applicants who were members of the security institutions of the former government, well-founded fear of persecution would in general be substantiated.”*). Familieleden van personen die behoorden tot de voormalige ANSF, zoals verzoeker, *“kunnen”* een gegronde vrees voor vervolging hebben, bijvoorbeeld in de context waar de taliban op zoek zijn naar de persoon met wie zij verwant zijn (p. 55/p. 30 *“Family members may also have a well-founded fear of persecution, for example in the context of the Taliban searching for the individual they are related to.”*).

3.3. Toekomstgerichte beoordeling

In de bestreden beslissing stelt het CG: *“Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie.”* Het CG stelt dat verzoeker *“dergelijke zaken”* niet aanhaalt en besluit: *“Het loutere feit dat u een familielid bent van twee vroegere leden van de ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben of hebben gehad met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.”*

De Raad merkt echter op dat de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan bepaalde onderdelen van het vluchtrelaas er geen afbreuk aan doet dat verzoeker de derde dag na de machts-overname door de taliban die plaatsvond in augustus 2021 uit Afghanistan vertrok en dat de machtsovername door de taliban onmiskenbaar een nieuw feit is. De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert dat verzoekers vervolgingsvrees wordt beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername, zowel op nationaal als op lokaal niveau. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn naaste familieleden in het verleden werden vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker kan worden aangenomen. Verzoekers vervolgingsvrees moet daarom worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

In *“The EASO Practical Guide: Qualification for international protection”* van 2018 kan worden gelezen (p. 21): *“Secondly, ‘well-founded fear’ is based on the risk assessment, which is forward-looking. Because of inherent difficulties in making a prognosis about what would happen if the applicant were to return, the risk of a subjective appreciation in this regard is high. It is, therefore, of utmost importance that the evaluation of wellfounded fear is based on an objective methodology and that it avoids speculation. [...]”*

Het *“Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”* (Genève, februari 2019) van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word ‘fear’ refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”*

3.4. Vaststellingen die voortvloeien uit de door partijen aangereikte landeninformatie

De Raad benadrukt nogmaals dat niet ter betwisting staat dat verzoekers beide broers finaal werkzaam waren voor de Afghan Special Forces. Deze behoorden zoals gezegd tot het National Directorate of Security (hierna: NDS) waarbij het NDS op zijn beurt valt onder de voormalige ANDSF.

De EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024, waarnaar verweerder verwijst in de aanvullende nota, stelt dat ANDSF-personeel prioritair doelwit is van de taliban. Op het ogenblik van de machtsovername in de zomer van 2021 werden gevallen gemeld van ANDSF-leden die zich overgaven of werden

vastgehouden of die werden vermoord door de taliban. Na de machtsovername werd een algemene amnestie afgekondigd, waarbij iedereen zou worden vergeven die tegen de taliban heeft gevochten. Echter, deze amnestie werd door veel talibanleden niet gerespecteerd waardoor voormalige ANDSF-leden overal in Afghanistan slachtoffer worden van mensenrechtenschendingen zoals moord, gedwongen verdwijning en foltering. Ook al werden talibanstrijders herhaaldelijk aangemoedigd om de algemene amnestie te respecteren, moesten strijders die waren betrokken in gruwelijkheden zelden rekenschap afleggen. Het is daarbij niet mogelijk om duidelijke patronen te onderscheiden over wie het doelwit is onder voormalig overheidspersoneel en wie niet. De beschikbare gegevens over moorden en mishandelingen omvatten slachtoffers die verschillende posities bekleedden binnen de veiligheidstroepen van de voormalige regering. De praktijken van de taliban ten aanzien van voormalige ambtenaren zijn *“inconsistent”*, *“ad hoc”* en een *“mengeling van tegenstrijdig beleid”*. Ook al wilden de taliban vroegere ANDSF-leden doen aansluiten bij hun rangen, bleken deze inspanningen weinig succesvol waardoor velen onderdoken of het land verlieten. Er werden executies, foltering, misbruik en gedwongen verdwijningen van vroegere ANDSF-leden gerapporteerd. De taliban hebben eveneens inspanningen geleverd om vroegere veiligheidsmedewerkers op te sporen via lokale informanten, registratiecampagnes van vroeger ANDSF-personeel en mogelijk het gebruik van eerdere overheidsdatabases. In februari 2022 begonnen de taliban met huis-aan-huiszoekingen in verschillende delen van het land, met de bedoeling vroeger overheidspersoneel en ANDSF-leden op te sporen. De Raad leest verder dat ook familieleden van voormalig ANDSF-personeel werden gedood, vastgehouden, gefolterd, verkracht en gedwongen verdwenen. Sommige familieleden raakten naar verluidt ‘verstrikt’ bij invallen van de taliban gericht tegen voormalige ANDSF-leden, terwijl anderen het doelwit waren in de zoektocht naar dergelijke personen (p. 29).

De EUAA *“Afghanistan - Country Focus”* van november 2024 (p. 84-90), waarnaar beide partijen verwijzen in een aanvullende nota, voegt hieraan toe dat UNAMA, in de eerste zes maanden van 2024, 98 gevallen van willekeurige arrestatie en detentie, en 20 gevallen van marteling en mishandeling van voormalige regeringsfunctionarissen en voormalige ANDSF-leden registreerde. De gegevens van UNAMA omvatten zowel daders die zijn geïdentificeerd als leden van de de facto autoriteiten en onbekende daders. Rawadari registreerde op zijn beurt in de eerste zes maanden van 2024 ten minste 6 gevallen van gedwongen verdwijning van voormalige militairen en 64 gevallen van zowel voormalig civiel als militair personeel die *“illegaal werden vastgehouden en opgesloten”*. De gegevens van Rawadari omvatten zowel daders geïdentificeerd als talibanleden, maar ook onbekende daders. Een internationale analist benadrukte dat er veel meer moorden hebben plaatsgevonden dan wat er is geregistreerd, en Rawadari meldde dat de lokale media geen aandacht meer besteden aan buitengerechtelijke en gerichte moorden, omdat ze werden gewaarschuwd door de de facto autoriteiten dit niet te doen. Ook krijgen journalisten te maken met represailles voor berichtgeving over deze onderwerpen. Een internationale journalist en internationale analist stelden dat het niet mogelijk is conclusies te trekken of patronen te ontwaren over wie onder het civiel- en veiligheidspersoneel van de voormalige Afghaanse overheid precies wordt gevisieerd. Dit hangt af van de lokale context en of de amnestie er wordt gerespecteerd of niet, en niet zozeer van iemands vroegere rol binnen de voormalige Afghaanse overheid. Verder leest de Raad ook in de EUAA *“Afghanistan- Country Focus”* van november 2024 dat Rawadari meldde dat familieleden van voormalig overheidspersoneel in 2023 werden gearresteerd (21 gevallen) en in 2024 meldde de organisatie dat familieleden van voormalig civiel en militair overheidspersoneel zich ook onder de slachtoffers van de moorden bevonden. De gegevens werden niet uitgesplitst naar slachtofferprofiel, maar er werden wel vier voorbeelden gegeven van familieleden die werden gedood. Getuigenissen verzameld door Rawadari in de periode 1 januari - 30 juni 2023 en door Human Rights Research League (HRRL) in de periode oktober 2022-juni 2023 beschreven hoe familieleden van personen die Afghanistan hadden verlaten het doelwit waren. Het ging onder meer om de vrouw van een voormalige soldaat die door de taliban werd gemarteld en gedood, de vrouw van een voormalige inlichtingenofficier die in haar huis door onbekenden werd gedood, en de vrouw en vier kinderen van een voormalige inlichtingenofficier die door onbekende gewapende mannen werden ontvoerd en gedood. HRRL registreerde ook de arrestaties en daaropvolgende moorden op broers van voormalige politieagenten, hooggeplaatst overheidspersoneel, een voormalige adviseur van de voormalige overheid en de zoon van een voormalig inlichtingenofficier. Bovendien hebben Rawadari en HRRL gevallen geregistreerd van familieleden die samen met voormalige militaire functionarissen werden vastgehouden en gedood (p. 90-91).

Specifiek met betrekking tot personen werkzaam voor de Special Forces leest de Raad nog in de EUAA *“Afghanistan Targeting of individuals”* van augustus 2022, waarnaar ook verweerder in de bestreden beslissing verwijst, dat de taliban het hebben gemunt op personen die banden hadden met de NDS. Bewijs verzameld door Andrew H. Watkins van het United States Institute of Peace (USIP) suggereerde dat pogingen werden ondernomen om voormalig personeel van de Special Forces, Commando's en inlichtingendiensten op te sporen. De Washington Post sloot zich hierbij aan en merkte in november 2021 op dat voormalige leden van de Afghaanse Special Forces vreesden dat ze een groter risico liepen op wraakacties dan ‘gewone’ Afghaanse militairen, omdat de kans groter was dat ze talibanleden hadden gedood, gevangengenomen of ondervraagd. In maart 2022 citeerde Le Figaro een taliban-hoogwaardigheidsbekleder die zei dat de voormalige NDS-agenten die weigerden samen te werken met de de facto regering zouden worden geëxecuteerd. Vanaf oktober 2021 waren de meeste van de ‘fractie’ van

voormalige ANDSF-medewerkers die hun werk onder de taliban hadden hervat, naar verluidt NDS-agenten. Een anonieme internationale bron, geïnterviewd door Landinfo in februari 2022, verklaarde dat voormalige NDS-instructeurs actief deelnamen aan trainingen van talibanleden. Hasht-e Subh berichtte niettemin over zo'n NDS-agent die als trainer voor de taliban was gaan werken: ze bleven hem blijkbaar wantrouwen en hebben hem uiteindelijk gedood. Volgens niet-geverifieerde informatie die op X, voorheen Twitter werd gepubliceerd, zou de inlichtingendienst van de taliban in de provincie Ghazni zijn leden opgedragen hebben om in hun rangen onder andere "*huurlingen*" van de vroegere regering te identificeren en aan te geven. Tijdens de verslagperiode documenteerde journalist Bilal Sarwary de moord op verscheidene voormalige NDS-functionarissen, waarvan sommige door niet-geïdentificeerde schutters werden uitgevoerd: het voormalige hoofd van de NDS-districten Orgun in de provincie Kunar, een voormalige inlichtingenofficier in de provincie Kandahar en een voormalige medewerker van directoraat 64 (D64) in Gardez in de provincie Paktya. Later, in mei 2022, meldde Sarwary op Twitter dat de zoon van het voormalige hoofd van de NDS in het district Bahrak in de provincie Takhar, doodgefolterd was door de taliban. Medio juni 2022 zouden de taliban een voormalig leidinggevende van de NDS in de provincie Zabul gefolterd en vervolgens doodgeschoten hebben. Hasht-e Subh stelde dat verschillende van zijn familieleden ook werden gefolterd. Hasht-e Subh meldde dat andere voormalige NDS-leden door de taliban (of personen die zich als zodanig voordeden) werden gearresteerd en naar onbekende locaties werden gebracht: bijvoorbeeld in februari 2022 in Kabul-stad, in april 2022 in de provincies Bamyan en Ghor, en in mei 2022 een voormalig lid van de speciale strijdkrachten van de NDS in de provincie Kunduz. Volgens dezelfde mediabron bezochten taliban-troepen in mei 2022 tijdens een huiszoekingsoperatie in de provincie Kandahar de huizen van verscheidene voormalige NDS-agenten en namen ze hen mee. Journalist Bilal Sarwary berichtte in maart 2022 op sociale media over onbekende schutters die de broer van een voormalige NDS-commandant neerschoten in de provincie Kunar. De maand daarop berichtte Hasht-e Subh over de arrestatie en foltering door de taliban van de broer van een andere voormalige inlichtingenofficier in Kabul City. Een anonieme internationale humanitaire organisatie vertelde DIS dat familieleden van voormalige NDS-medewerkers "*zouden worden ondervraagd*" over de verblijfplaats van hun familielid. UNAMA berichtte ook over een geval van een voormalige NDS-officier die op 27 december 2021 in de provincie Faryab werd vastgehouden door de General Directorate of Intelligence (GDI) van de taliban. Naar verluidt werd hij tijdens zijn detentie geslagen en onderworpen aan elektrische schokken.

3.5. Gevolgen voor verzoekers profiel zoals weergegeven in punt 3.2.

Uit voormelde landeninformatie blijkt aldus dat ook familieleden van voormalig ANDSF-personeel doelwit worden van de taliban en dat zij onder meer worden bedreigd, gearresteerd, gedood en gefolterd. Tevens blijkt dat voormalige leden van de Special Forces mogelijks een groter risico lopen op wraakacties vanwege de taliban omdat zij in het verleden talibanleden hebben ondervraagd, gevangengenomen en gedood. Blijkens voormelde landeninformatie worden ook hun familieleden gedood, gearresteerd, gefolterd en ondervraagd over de verblijfplaats van hun familielid dat werkzaam was voor de voormalige NDS.

Het is aannemelijk dat verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in Nangarhar, in het dorp Wazero met sub-dorp Godani Kalai, waar actueel zijn (oude) moeder, zus en twee gehandicapte broers verblijven bij zijn half-maternale oom. Hierbij dient er rekening mee te worden gehouden dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd en het is voor de taliban in dorpen bijgevolg gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 63-65, Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

In deze zin wijst ook Human Rights Watch erop dat in augustus 2021 de de facto-overheden hun netwerk van informanten hebben uitgebreid en districtsambtenaren, geldwisselaars, studenten en moskeeën werden gevraagd om hen namen van voormalige ANDSF-leden en overheidsmedewerkers te verschaffen. Een journalist, geïnterviewd door DIS (The Danish Immigration Service), benadrukte de systematische inspanningen van de taliban om informatie te verkrijgen. De taliban hebben medewerkers van de vroegere veiligheidsdiensten gevraagd om zich te registreren om een "*amnestie brief*" te verkrijgen. Sommige rapporten suggereren dat deze registratie is gebruikt als een lijst om werknemers van de voormalige overheid te identificeren. Individuen die zich niet zouden hebben geregistreerd, zouden zijn vastgehouden door de taliban. Human Rights Watch heeft ook bezorgdheid geuit over de toegang van de de facto-overheden tot databanken, zoals de loonadministratie van het nationaal directoraat voor veiligheid en andere databanken. Het is niet duidelijk of de taliban deze databanken ook daadwerkelijk gebruiken. Vanaf februari 2022 hebben de de facto-overheden uitgebreide zoekacties gehouden in Kaboel en andere provincies, zogenaamd om de veiligheid te verbeteren. Anekdotische informatie van bewoners suggereert dat sommige huizen werden doorzocht om personen die worden geassocieerd met de voormalige Afghaanse overheid terug te vinden.

Volgens verschillende organisaties werden zulke individuen gearresteerd, alsook voormalige overheidsambtenaren. DIS noteerde de variërende behandeling van individuen tijdens deze campagne; sommigen werden vastgehouden gedurende een aantal dagen, terwijl anderen incommunicado bleven. Volgens informatie die alleen door Hasht-e Subh werd gemeld, voerden de taliban in mei-juni 2022 in de provincie Herat nog steeds huiszoekingen uit om voormalige soldaten te identificeren en hen geld af te persen, terwijl zij in de provincie Panjshir controleposten oprichtten en voor hetzelfde doel biometrische apparaten gebruikten (EUAA *“Targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 63-64).

Er ligt geen meer recente informatie voor die dit alles tegenspreekt. De EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 verwijst op dit vlak naar het voormelde rapport EUAA *“Targeting of Individuals”* van augustus 2022.

Verzoeker kan daarom worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift betoogt dat zijn terugkeer in het dorp niet onopgemerkt zal blijven. Het is derhalve niet uitgesloten dat de taliban wraak zouden nemen op verzoeker bij zijn terugkeer naar Afghanistan omdat hij een dicht mannelijk jong gezond familielid is van twee personen die vroeger gewerkt hebben bij de Afghan Special Forces, waarbij broer N. ook gevlucht is uit Afghanistan en het niet is uitgesloten dat de taliban nog op zoek zijn naar hem en verzoeker in dit verband onder druk zouden zetten.

In hun conclusie stellen de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023 (p. 55 en p. 59) en mei 2024 (p. en 30 p. 34) dat de daden die worden gepleegd tegen personen die onder het profiel vallen zoals dat van verzoeker, van een dermate ernstige aard zijn dat zij vervolging uitmaken (bv. standrechtelijke executies, foltering, gedwongen verdwijningen). Volgens de EUAA geeft beschikbare informatie aan dat vervolging van mensen met een dergelijk profiel hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt om redenen van (toegeschreven) politieke overtuiging

Gelet op de gegevens die blijken uit de meest recente landeninformatie en de gekende beperkingen inzake informatievergaring mede in acht genomen, komt het de Raad daarom niet onwaarschijnlijk voor dat verzoeker omwille van de werkzaamheden van zijn broers S. en N. voor de Afghan Special Forces, waarbij broer N. ook gevlucht is uit Afghanistan, een gegronde vrees aannemelijk maakt om bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging.

De Raad houdt hierbij ook rekening met het gegeven dat verzoeker Afghanistan afgerond drie en een half jaar geleden heeft verlaten, in augustus 2021, net na de machtsovername door de taliban toen hij conform de afgenomen medische leeftijdstest ongeveer 18 jaar oud was. Zoals ook bevestigd in het verzoekschrift, leest de Raad in het gehoorverslag van het CG dat verzoeker verklaart niet vrij te kunnen leven in Afghanistan omdat de taliban *“hun eigen cultuur en manieren”* opdringen en dat *“Afghanistan is als een gevangenis nu”* (gehoorverslag CG, p. 12). Verder lijkt uit afgelegde verklaringen te kunnen worden afgeleid dat verzoeker zijn religie niet langer praktiseert in België: hij bidt niet en neemt geen deel aan de ramadan (gehoorverslag CG, p. 5). Bij het CG legde verzoeker een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur voor, opgemaakt op 15 mei 2023, waaruit blijkt dat hij werkzaam was als arbeider MMCP Group BV. In een aanvullende nota van 10 december 2024 legt verzoeker als stuk 1 een brief van 5 december 2024 voor van zijn nieuwe werkgever MK-TECH BV waarin de Raad leest dat verzoeker er een arbeidsovereenkomst heeft van onbepaalde duur als *“helper boringen”* en zeer gewaardeerd wordt door zijn werkgever. Als stuk 2 legt verzoeker onder meer enkele loonstrookjes voor bij werkgever MK-TECH BV. In de aanvullende nota van 10 december 2024 verklaart verzoeker dat hij regelmatig uitgaat met Belgische vrienden en dat hij zich kleedt en zijn haar draagt zoals andere jongeren van zijn leeftijd in België en dat hij hetzelfde leven leidt als zij, ter ondersteuning waarvan enkele foto's worden gevoegd.

Verzoekers jeugdige leeftijd op het ogenblik van het vertrek uit Afghanistan, vervolgens zijn verblijf in Europa en zijn participatie in de Belgische samenleving dragen bij aan het risico op vervolging in Afghanistan. Beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen moeten met de nodige voorzichtigheid worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn (EUAA *“Country Guidance Afghanistan”*, december 2023, p. 54-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, waarbij dit verband leek te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). De meest recente landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, laat niet toe anders te oordelen.

4. Conclusie

Gelet op de individuele omstandigheden die verzoekers zaak kenmerken (de voormalige tewerkstelling van zijn broers S. en N. bij de Afghan Special Forces, broer N. die ook gevlucht is uit Afghanistan, verzoekers jeugdige leeftijd op het ogenblik van het vertrek uit Afghanistan, verzoekers verblijf in Europa en het feit dat

hij participeert in de Belgische samenleving) cumulatief beoordeeld alsook afgewogen in het licht van de beschikbare algemene landeninformatie, zijn er heden voldoende elementen voorhanden om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan aan te nemen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

De Raad treedt de conclusie in de EUAA *“Afghanistan Country Guidance”* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 124-126).

Er blijkt nergens uit dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

De Raad benadrukt ten slotte nog dat verweerder niet aanwezig was op de zitting.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftientig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA